

Djeca s disleksijom bez podrške sustava žive sa strahom i osjećajem stida

Autor/ica Saša Radusin Objavljeno: 25 rujna 2024 Tema: disleksija Disleksija u školi i društvu anksioznost

Ilustracija: Pexels

Djeca znaju koliko je važno čitati. Čuju to gotovo svakodnevno od svojih roditelja i učitelja i to traje od vrlo rane dobi. Za djecu s disleksijom, borba s tako vitalnom vještinom može stvoriti mnogo stresa, a to može dovesti do tjeskobe i nekih drugih problema.

Obično su ti osjećaji ograničeni na situacije koje uključuju čitanje. Ali neka djeca s disleksijom razviju veći problem s anksioznošću. Unaprijed se brinu da će morati čitati, a možda čak i strahuju od toga jer se boje neuspjeha, osude ili sramote. Možda čak postoje trenuci kada se boje da nikada neće naučiti ili uspjeti u bilo čemu zbog svojih izazova s čitanjem.

To ih može navesti da prestanu pokušavati ili izbjegn timer izazove što na duže staze može uzrokovati kompleksnija stanja.

Osobe s disleksijom stoga se od početka svojeg školovanja vrlo često susreću i s nekim psihološkim problemima. Anksioznost je jedna od njih.

Anksioznost

Anksioznost je najčešći emocionalni simptom koji prijavljuju ili se na nj žale i djeca i odrasli s disleksijom. Često rezultira tipičnim reakcijama borbe, bijega ili psihološkog smrzavanja kad se osoba suoči s nepovoljnom situacijom.

Kad osoba razvije anksioznost, **ti se odgovori pojačavaju do te mjere** da ometaju svakodnevno funkcioniranje. Djeca koja su anksiozna postaju plašljiva zbog svoje stalne frustracije i zbunjenosti u školi. Očekivanje mogućeg neuspjeha kad se od vas traži čitanje ili sricanje, što se može odnositi na mnoge nove situacije, može izazvati tjeskobu i strah.

Anksioznost uzrokuje da ljudska bića izbjegavaju sve što ih plaši. Dijete s disleksijom nije iznimka. Međutim, mnogi učitelji i roditelji **pogrešno tumače izbjegavanje kao lijenost**.

Zapravo, kad učenik s disleksijom oklijeva sudjelovati u određenim školskim aktivnostima, kao što je čitanje naglas ili dovršavanje domaće zadaće, to je vjerojatno rezultat tjeskobe i zbunjenosti, a ne apatije ili nespremnosti za rad. Važno je napomenuti da su osobe koje doživljavaju dugotrajnu anksioznost izložene većem riziku od razvoja depresije, no osim depresije sklone su i izljevima bijesa.

Bijes

Mnogi emocionalni problemi uzrokovani disleksijom javljaju se zbog frustracije školom ili društvenim situacijama. Ne treba biti psiholog da bi se shvatilo kako frustracija proizvodi ljutnju. To se može jasno vidjeti kod mnoge djece s disleksijom. **Ljutnja** je također česta manifestacija tjeskobe i depresije.

Očita meta djetetova bijesa mogle bi biti škole i učitelji. Međutim, također je uobičajeno da dijete s disleksijom **iskaljuje bijes na članovima obitelji**.

Često se djeca tijekom školovanja oslanjaju na svoju ljutnju do te mjere da budu krajnje pasivna. Jednom kad se nađu u sigurnom okruženju doma, ti vrlo snažni osjećaji često izbijaju.

Ironično, sigurnost doma je ta koja im omogućuje da iskale bijes, međutim, to postaje vrlo frustrirajuće i zbunjujuće za roditelja koji očajnički pokušava pomoći svom djetetu i možda se brine da ono radi nešto pogrešno.

Loša slika o sebi

Iskustva koja djeca imaju tijekom prvih godina školovanja mogu utjecati na njihovu sliku o sebi. Ako uspiju u školi, razvit će pozitivne osjećaje o sebi i vjerovati da mogu uspjeti u životu.

Ako, umjesto toga, naiđu na neuspjeh i frustraciju, počinju osjećati kao da su inferiorni u odnosu na druge i da njihov trud čini vrlo malu razliku.

Umjesto da se osjećaju moćno i produktivno, te osobe razvijaju ideju da ih okolina kontrolira. Mogu se osjećati nemoćno i nesposobno. Istraživači su naučili da kad učenik s dobrim samopoštovanjem uspije, kao što bi bio slučaj s tipičnim učenicima, oni svoj uspjeh pripisuju zaslugama vlastitom trudu. Kad ne uspiju, sami sebi govore da se više trude.

No osobe s lošom slikom o sebi **vjerojatno će svoj uspjeh pripisati sreći**. Kada dijete s disleksijom ne uspije, može za sebe (neopravdano) misliti da je "glupo".

Depresija

Iako većina djece s disleksijom nije depresivna, oni su **izloženi većem riziku od intenzivnih osjećaja tuge i boli**. Možda zbog niskog samopoštovanja, djeca s disleksijom često se boje usmjeriti svoj bijes prema okolini i umjesto toga ga usmjeravaju prema sebi, što može rezultirati depresijom.

Djeca i adolescenti s depresijom često imaju drugačije simptome od odraslih s depresijom. Dijete koje se loše ponaša ili postaje razdraženo možda prikriva bolne osjećaje. Iako se dijete možda ne čini očito nesretnim, i djeca i odrasli koji su depresivni obično imaju tri slične karakteristike. Roditelji trebaju obratiti pozornost na sljedeće karakteristike:

Prvo, skloni su imati negativne misli o sebi - negativnu sliku o sebi.

Drugo, manje je vjerojatno da će uživati u pozitivnim životnim iskustvima i teško će se zabaviti.

Konačno, mogu imati problema sa zamišljanjem bilo čega pozitivnog o budućnosti i mogu predviđati život pun neuspjeha.

Djeca s disleksijom nemaju uvijek stručnu i emocionalnu podršku

U **nekim ekstremnim slučajevima**, kronični osjećaj beznade može navesti neku djecu na razmišljanja o samoubojstvu, stoga roditelji i učitelji trebaju biti oprezni i ne oklijevati konzultirati stručnjake za mentalno zdravlje, uključujući školske savjetnike.

Iskustva roditelja i djece u nekim našim školama govore da djeca s disleksijom nisu uvijek stručno i emotivno podržana, a neki nastavnici i ravnatelji naprosto još uvijek ne znaju dovoljno o problemima, ali i posljedicama disleksije.

Stoga je **itekako bitno da školska zajednica vodi računa** o mališanima koji sporije čitaju, dijele ili množe, a roditelji bi morali biti i svjesni i problema koji njihova disleksična djeca mogu razviti unatoč roditeljskoj podršci, strpljivosti i angažmanu oko školskih obveza.

** Članak je drugi dio autorske teme "Disleksija u školi i društvu". Objavljuje se u sklopu projekta poticanja novinarske izvrsnosti Agencije za elektroničke medije.*

VEZANE TEME

- Zagrebačka nastavnica: disleksična i LGBT djeca još su ponekad šikanirana u školama
- Disleksičare treba što više uključivati u rad grupe i poticati njihovo samopouzdanje
- Intervju: 'Disleksični su izazov, ali i posebno blago u našim školama'
- Plave subote, crveni psi iliti sinestezija kod disleksičara (2. dio)

PODRŽI CROL DONACIJOM :)

AKTUALNO

Ubijali bi gej sinove, a LGBT udruge šute; kako smo došli do toga?

Postizborna apokalipsa – što očekivati od Amerike 2025.?

Bliski suradnik saborskog zastupnika Mosta smatra da autanje 'prkosi prirodnom redu i moralu'

Tri pogleda na ludilo: 'Supstanca', 'Kinds of Kindness' i nastavak 'Jokera'

PREPORUKA

Nešto je u vodi – Glas koncila reći će nam zašto smo queer

(Kako sam prestao) Biti peder u svakom smislu (osim karakterno) No. 100

Rekordan broj LGBT+ nogometašica na Svjetskom nogometnom prvenstvu koje je HRT-u nevažno

Sramite se.

NAJČITANIJE U TJEDNU

Kvazinovinar u staklenom ormaru: Luka Šarić i opsesija pederlukom

'Kap solidarnosti': prva LGBT+ akcija darivanja krvi u Srbiji i regiji

Zagrebačka nastavnica: disleksična i LGBT djeca još su ponekad šikanirana u školama

Intervju: 'Disleksični su izazov, ali i posebno blago u našim školama'

Plave subote, crveni psi iliti sinestezija kod disleksičara (2. dio)

CroL.hr
5,398 followers

Follow Page

Share

[Naslovna](#)

[Impressum](#)

[Uvjeti korištenja](#)

[O projektu/About us](#)

[Politika kolačića](#)

Copyright © 2024 CroL. All Rights Reserved. Dizajn CroL.hr . Sva prava pridržana.

Članci s portala crol.hr smiju se prenositi uz obvezno jasno istaknut izvor u obliku poveznice na originalan tekst te uz uvjet da ih ne zaštićujete autorskim pravom.

*Stavovi izneseni u kolumnama i komentarima su osobni stavovi autora i ne odražavaju nužno stav redakcije portala Crol.hr
Portal CroL.hr financijski podupire Agencija za elektroničke medije (AEM)

Agencija za elektroničke medije
Agency for Electronic Media

crol.hr je dio Mreže emancipacije E-net

